

Κείμενο υπεράσπισης του στεκιού στο φουαγιέ του Πολυτεχνείου

Κατά τη διάρκεια της καραντίνας αντιλήφθηκαμε ότι τα λουκέτα που κλείδωναν το στέκι είχαν κοπεί και παρθεί. Από το στέκι δεν έλειπε τίποτα, το logo όμως και η "πινακίδα" του στεκιού επάνω στο ρολό είχαν όχι απλά σβηστεί πρόχειρα, αλλά βαφτει επιμελώς στο χρώμα του φόντου. Αμέσως μπήκαν καινούργια λουκέτα τα οποία είχαν την ίδια τύχη λίγες μέρες αργότερα. Η κοσμητεία είχε αρχίσει ύπουλα αναγνωριστικές κινήσεις με στόχο την εκκένωση του στεκιού. Μετά από "συνάντηση" με τον κοσμητόρα επιβεβαιώθηκε το αυτονόητο. Το στέκι στο φουαγιέ έπρεπε να βγει από τη μέση και τόσο το βολικό lockdown όσο και μια βολική αφορμή (ενός πραγματικού προβλήματος) συνέθεσαν το ιδανικό περιβάλλον για την απόπειρα εκκένωσης.

Ο χώρος θα δινόταν στο τμήμα χωροταξίας για να καλύψει τις ανάγκες του. Βέβαια τα τόσα χρόνια που βρισκόμαστε εκεί ο χώρος πότε "γινόταν" αίθουσα δεξιώσεων, πότε "γινόταν" κυλικείο καθηγητών και πότε "γινόταν" στιδτήριο χρειαζόταν αρκεί να μην ήταν στέκι. Η πραγματικότητα όμως είναι πως για κοντά μια δεκαετία αυτός ο χώρος ήταν ένας εγκαταλεημένος διάδρομος που ρήμαζε, χωρίς ποτέ να "αξιοποιηθεί". Ένας διάδρομος που τιμεντώθηκε για να γίνει ένα κυλικείο στο τρίγωνο που ποτέ δεν έγινε λόγω των τότε διεκδικήσεων. Όταν όμως αυτός ο χώρος ζωντάνεψε με όρους διαφορετικούς από αυτούς του πανεπιστημίου ξαφνικά η κοσμητεία γέμισε ιδέες και όνειρα για το "φιλέτο" του φουαγιέ με τα σπασμένα τζάμια και τους ριγμένους τοίχους. Ξαφνικά η αισθητική του στεκιού και ένα γκράφιτι με αουραίο άρχισαν να είναι ενοχλητικά. Μάλλον η διαλυμένη πόρτα και ο νεκρός αουραίος που βρήκαμε στο υπόγειο όταν μπήκαμε στο στέκι δεν χαλούσαν την εικόνα του πολυτεχνείου.

Μόνο ως εμπαιγμό και αστείο μπορούμε να διανοηθούμε ότι ο πραγματικός λόγος που η κοσμητεία το προώθησε είναι να στεγαστούν σε έναν μπαζωμένο διάδρομο 40 τετραγωνικών οι ανάγκες ενός τμήματος με 800 φοιτητές. Ένα πρόβλημα χρόνων που κανείς δεν ασχολείται με το να το λύσει ουσιαστικά αλλά μπαλώνεται συστηματικά προωθείται τώρα σαν η μοναδική λύση ενώ γνωρίζουμε ότι λεφτά και χώρος υπάρχουν. Οι προθέσεις είναι απλά συγκεκριμένες. Οπότε ας το πούμε σαν αυτό που είναι. Πρόφαση της κοσμητείας για να προωθηθεί περαιτέρω η δημιουργία του "ιδανικού πανεπιστημίου". Αποστειρωμένο. Αποπολιτικοποιημένο. Κενό από οποιαδήποτε διαδικασία δεν έχει να κάνει με την στείρα γνώση και την κερδοφορία έρευνα. Φιλόξενο για εταιρείες και αφιλόξενο για τον κόσμο ο οποίος θέλει να κάνει στιδήποτε διαφορετικό. Με κλειδαμπαρωμένες σχολές και πειθαρχημένους φοιτητές. Και δυστυχώς το στέκι βρίσκεται σε πολύ κακό σημείο. Στην είσοδο του φουαγιέ. Στην βιτρίνα του πολυτεχνείου που θα έπρεπε να γυαλίζει για τον κάθε αξιολογητή. Και αυτό έχει γίνει ξεκάθαρο από όλες τις τελευταίες διοικήσεις της κοσμητείας. Άλλωστε μες στα σχέδια είναι και η αξιοποίηση του τριγώνου. Ενός από τους τελευταίους ελεύθερους χώρους του πολυτεχνείου.

Τα χρόνια που λειτουργεί το στέκι, στεγάζει σταθερά σχήμα των Ηλεκτρολόγων-Μηχανολόγων που συμμετέχει στον σύλλογο. Κατά καιρούς έχει φιλοξενήσει και άλλες συνελεύσεις για διάφορα ζητήματα όπως της λέσχης και των κλειδωμάτων. Έχει γίνει χώρος συζήτησης, διαβάσματος και αράγματος. Έχει συνεισφέρει στο να ζωντανέψει έστω και για λίγες ώρες το πολυτεχνείο μέσα από προβολές, γλέντια, κουζίνες, καφενεία και πάρτι. Έχει φιλοξενήσει πολιτικές εκδηλώσεις και πρόβες μουσικών ομάδων. Έχει προσπαθήσει με λίγα λόγια να σπάσει όσο μπορεί τη ρουτίνα την πανεπιστημιακής κανονικότητας και να γίνει χώρος όπου ο κόσμος συναντιέται έξω από τους όρους του πανεπιστημίου.

Κάτω τα χέρια από τα στέκια και τους χώρους που στεγάζουν τις ανάγκες μας

Να σταματήσει κάθε προσπάθεια εκκένωσης του στεκιού

Αυτόνομη Παρέμβαση στους Ηλεκτρολόγους Μηχανολόγους